

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

SOS Children's Villages Thailand

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

คำว่าเด็ก "กำพร้า" ไม่ใช่ปัญหา
ของคนหนึ่งคนที่จะเดินไปสู่ความสำเร็จ
- หน้า 2

๔ ในใจ และก้าวที่ยังต้องก้าวต่อไป
ของน้องไต้- หน้า 4

คุณค่าของชีวิต คืออะไร? - หน้า 5

คำว่าเด็ก “กำพร้า” ไม่ใช่ปัญหา ของคนหนึ่งคนที่จะเดินไปสู่ความสำเร็จ

ในยามเย็นที่ท้องฟ้ากำลังมืดครึ้ม ต้นไม้ลู่ตามลม มีเมฆฝนกำลังร่วงหล่นลงมาอย่างปรอยๆ และมันเริ่มหนาตาขึ้นเรื่อยๆ รถมอเตอร์ไซด์สีดำคันหนึ่งถูกขับแข่งกับสายฝนเข้ามาจอดภายในหมู่บ้านเด็กโสสะขนาดใหญ่ สงขลา บริเวณหน้าบ้านหมายเลข 11 คนขับรถถอดหมวกนิรภัย และเร่งรีบเอาถุงอาหารสองสามอย่างที่แขวนไว้แล้ววิ่งเข้าบ้านไป

ไข่มุก หรือวนิดา ตีะปัญญา อีกหนึ่งความสำเร็จของลูกโสสะขนาดใหญ่ สงขลา เธอผู้ซึ่งไม่เคยแบกปัญหาของคำว่า “เด็กกำพร้า” ให้มาเป็นภาระของจิตใจในการดำเนินชีวิต เธอมองโลกแห่งความเป็นจริง และยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น นั่นจึงทำให้ไข่มุกใช้ชีวิตไปอย่างถูกครรลองคลองธรรม

อดีตในวัยเด็กที่ผ่านมา เข้ามาอยู่ที่นี่ได้อย่างไรนั้น ยากเกินกว่าที่จะจำได้ เพราะเข้ามาอยู่ตั้งแต่วัยยังแบเบาะ รู้แค่ว่าพอจำความได้ก็มาอยู่ที่หมู่บ้านเด็กโสสะแล้ว มีคุณแม่โสสะให้การดูแลคอยใจใส่ มีพี่น้องภายในบ้านที่เติบโตมาด้วยกัน

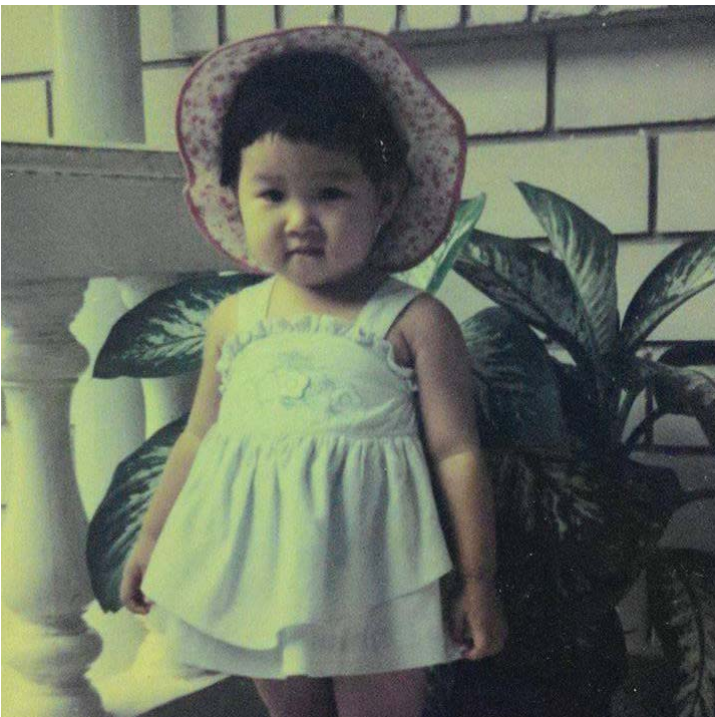
ที่นี่ได้พยายามสร้างและทดแทนสิ่งที่เด็กๆ ได้เคยขาดหายไป นั่นก็คือ “ครอบครัว” ความแตกต่างของครอบครัวโสสะอาจจะดูขุ่นแย้งกับสภาพสังคมครอบครัวภายนอก ก็คือเราเป็นครอบครัวที่ใหญ่เพียงเท่านั้น แต่ในเรื่องสายใยรักและความผูกพัน ที่นี้ยังคงมีเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ

“การใช้ชีวิตอยู่ในหมู่บ้านเด็กโสสะและสิ่งที่จะต้องทำก็คือ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และทำหน้าที่ที่เราได้รับมอบหมายจากคุณแม่โสสะ

เพราะนี่คือรากฐานอันสำคัญเวลาที่เราต้องออกไปอยู่ในสังคมภายนอก”

“การเป็นลูกโสสะ ในบางครั้งก็มีความรู้สึกยุ่งยากในจิตใจบ้างเหมือนกัน อย่างเช่น บางทีถ้าเราออกไปข้างนอกแล้วอยากกินขนมที่มันแปลกๆ ใหม่ๆ ไม่เคยกินมาก่อนเราก็อยากกินบ้าง แต่ด้วยเงินเราไม่มี จะต่าง

จากเด็กที่เขามีครอบครัวจริงๆ ที่เมื่ออยากกินอะไรคุณพ่อ คุณแม่จะซื้อให้กินเลย หรืออยากได้อะไรก็จะได้เลย แต่เราไม่ ในบางทีเราต้องเก็บเงินค่าขนมเอาเองนานหลายวัน หรือไม่ก็จนหายอยากกินมันไปแล้ว”

“อย่างไรความยุ่งยากนี้ก็อยู่แค่เพียงครูเดียวเท่านั้น เพราะชีวิตจริงเรายังมีอะไรอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องทำ และเมื่อไรที่เราหมดแต่เงินมีคนที่คุณแม่มีมากกว่า ก็รังแต่จะเป็นทุกข์ ใจก็ตั้งกลับมาและบอกว่า ได้เท่านี้ชีวิตก็ดีกว่าใครอีกตั้งหลายคนที่คุณแม่ลำบาก”

ปัจจุบันไข่มุกสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สาขาวิทยาศาสตร์โพลีเมอร์ และเธอได้ทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในหาดใหญ่ สงขลา โดยทำหน้าที่

ทดสอบศักยภาพของผลิตภัณฑ์ยางพาราในห้องแล็บ ซึ่งสถานที่ทำงานและห้องพักที่ออกไปเช้านั้นไม่ได้ไกลจากหมู่บ้านมากนัก ไข่มุกจึงยังสามารถกลับมาเยี่ยมเยียนแม่และน้องได้อยู่เสมอ

เรื่องราวชีวิตของไข่มุกอาจดูราบเรียบดูงดงามที่นิ่งสนิท แต่สิ่งที่สัมผัสได้คือความมั่นคงภายในจิตใจ การคิดบวกให้กับเรื่องต่างๆ ที่ผ่านเข้ามา คำว่าเด็ก “กำพร้า” จึงไม่ได้สร้างปัญหา ให้กับคนหนึ่งคนที่จะเดินไปสู่ความสำเร็จได้ ...และทุกความสำเร็จที่เกิดขึ้น เนื่องจาก “โอกาส” ที่หลายคนได้ร่วมกันเป็นผู้มอบให้กับเด็กๆ กำพร้ามาอย่างต่อเนื่องนั่นเอง

๙ ในใจ และก้าวที่ยังต้องก้าวต่อไปของน้องโตด์

อากาศช่วงนี้ที่หมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต กำลังร้อนอบอ้าว ถึงแม้จะมีต้นทุกงวางคอยให้ร่มเงาอยู่บ้าง เด็กชายผิวเข้ม ในตาคนเดินเหงื่อซึมที่หน้าผากเข้ามาทักทายและร่วมพูดคุยเป็นเพื่อนกันในวันนี้

สวัสดีค่ะ ช่วยแนะนำตัวเองหน่อยค่ะ ว่าชื่ออะไร

สวัสดีครับผมชื่อโตด์ อายุแปดปีครับ อยู่หมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ตครับ

อยากให้น้องโตด์เล่าชีวิตในหมู่บ้านเด็กโสสะให้เราฟังบ้างว่าเป็นอย่างไร

วันธรรมดาจันทร์ถึงศุกร์ผมก็จะไปโรงเรียน ซึ่งทุกวันเวลาประมาณหกโมงเช้า จะมีรถสองแถวมารับ ช่วงเย็นรถก็จะมาส่งที่หมู่บ้าน หลังจากนั้นก็ต้องทำการบ้านให้เสร็จ และทำงานบ้านครับ แม่ให้ผมและน้องๆ ช่วยกันเก็บใบไม้และขยะรอบบ้าน หรือไม่ก็กวาดบ้านบ้างครับ สำหรับวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ก็จะมีเรียนพิเศษภายในหมู่บ้าน

ผลการเรียนของน้องโตด์เป็นอย่างไรบ้างคะ ผลสอบรอบนี้ คะแนนรวมก็น้อยกว่าเพื่อนบางคน แต่เฉลี่ยแล้วได้เกรดสี่ครับ

โฮ! น้องโตด์เก่งมากเลยคะ กินข้าวกับอะไรคะ ผมชอบกินข้าวผัดฝีมือของแม่มากครับ ถ้าแม่

ทำที่ก็จะกินสามจานเลย น้ำชาวน้องโตด์เล่นนะคะ แต่น้องโตด์ตอบจริงจังมาก ฮ่า ฮ่า ฮ่า

เวลาว่างชอบทำอะไรคะ

ถ้าเป็นช่วงกลางวันก็อยู่ในบ้านเล่นตัวต่อเลโก้กับพี่ๆ น้องๆ พอช่วงเย็นก็จะปั่นจักรยาน หรือไม่ก็มาเล่นที่สนามเด็กเล่นกับทุกคนในหมู่บ้านครับ

มาคุยเรื่องอนาคตกันบ้างดีกว่าคะ โตขึ้นอยากเป็นอะไรคะ

โตขึ้นผมอยากเป็นทหารเรือครับ ผมว่าดีได้อยู่กับน้ำอยู่กับทะเล และได้ทำหน้าที่คือดูแลรักษาความสงบให้บ้านเมืองเรา

น้องโตด์มีใครที่ชื่นชอบเป็นพิเศษไหมคะ มีครับ คนที่ผมชอบที่สุดคือในหลวงรัชกาล

ที่ 9 ครับ มีวันหนึ่งผมได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องกษัตริย์น้ำชัยพัฒนา ผมคิดว่าท่านเก่งมาก ๆ สามารถแก้ปัญหาน้ำเสียให้เป็นน้ำดี ซึ่งน้ำมีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิต ทำให้คนทั่วไปหันมาให้ความสนใจเมื่อน้ำล้นคลอง ไม่ค่อยทิ้งขยะ ผมรักในหลวงรัชกาลที่ 9 ครับ ท่านทำอะไรให้กับคนไทยมากมาย ถึงผมจะไม่เคยเห็นท่านก็ตามครับ

มีอะไรอยากจะทำบอกทุกคนไหมคะ

แม่เคยบอกผมว่า ทุกวันนี้ที่ผมและพี่น้องในบ้านมีโอกาสได้เรียนหนังสือ มีข้าวกิน มีค่าขนมไปโรงเรียน และทำให้มีแม่มาอยู่กับผม ก็เพราะผู้ใหญ่ที่ใจดีมีเมตตาช่วยบริจาคเงินมาให้ ..ขอบคุณครับ และผมจะเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนครับ

คุณค่าของชีวิต คืออะไร?

ชีวิตของคนเราจะมีคุณค่ามากน้อยขนาดไหนก็ตรงที่ใครบางคนเริ่มมองอะไรที่ไกลตัวเองออกไป นั่นก็คือ ตนเป็นที่พึ่งของตน และทำตนให้เป็นที่พึ่งของคนอื่น เริ่มคิดถึงคนอื่นมากขึ้น มากกว่าการคิดถึงตัวเอง (ท่าน ว. วชิรเมธี)

สวัสดิ์คะดิฉันชื่อ ธัญญารัตน์ สุริยเมธี ทำงานที่หมู่บ้านเด็กโสสะบางปู สมุทรปราการ ทำมา 20 ปีแล้วคะ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ทำในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การศึกษา แรกที่มาทำก็งงๆ ค่ะ (หัวเราะ) คือรูปแบบการเลี้ยงดูเด็กของที่นี่แตกต่างจากที่เราคิดไว้ เด็กๆ ที่เขาขาดบิดามารดา ไร้ญาติมิตร พอเข้ามาอยู่จะมีคุณแม่ ที่เรียกว่าแม่โสสะคอยดูแล และภายในบ้านเด็กที่ต่างที่มาก็จะมาอยู่เป็นพี่น้องกัน

ส่วนงานของเราก็ต้องคอยสนับสนุนการทำงานให้กับคุณแม่โสสะในเรื่องการศึกษาของเด็กๆ แต่ยิ่งทำยิ่งงงหนัก ช่วงแรกๆ นะคะ (หัวเราะ) เพราะต้องทำทุกอย่างช่วยกัน ในบางครั้งลงไปดูเคสเด็กกับผู้อำนวยความสะดวกก็มี หรือบางทีคุณน้าที่ทำหน้าที่แทนคุณแม่ไม่พอเข้าบ้านก็ไปช่วย ๆ ทำไปทำมาก็เริ่มคุ้นชินจนมาถึงทุกวันนี้

ปัจจุบันทำหน้าที่เป็นรองผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะบางปู สมุทรปราการ อยู่ในตำแหน่งนี้มา 6 ปีแล้วคะ ถามว่าแตกต่างจากเดิมไหม

งานในหมู่บ้านก็ยังทำเช่นเดิม แต่จะมีเพิ่มก็เรื่องนโยบายแผนงานค่ะ

การทำงานทุกวันนี้เราไม่รู้หรอกว่าจะไรถูกอะไรผิด รู้แต่ว่าขอให้ได้ช่วยเด็ก จริงอยู่เรามีแผนงาน นโยบายในการช่วยเหลือ แต่เอาเข้าจริงๆ เด็กแต่ละคนเราไม่สามารถวางแผนได้อย่างตายตัว ต้องปรับใช้ให้เข้ากับเด็กคนนั้นนั้นกันอยู่ตลอดเวลา

เราต้องเข้าใจถึงภูมิหลังหรือปัญหาที่เด็กเขาได้พบเจอมา ซึ่งมีความแตกต่างกันแก้ไขให้ตรงจุด และที่สำคัญคือการเข้าใจในตัวเด็กๆ คุณแม่โสสะ รวมถึงคนอื่นๆ ที่มาทำงานร่วมกันในที่แห่งนี้ มันคือการทำงานบนชีวิตคน และมิ

ความละเอียดอ่อนมาก หากเราเข้าผิดจังหวะมันจะไปสะกิดปมในใจเด็กทันที แต่เราก็ไม่ได้ให้เขาเป็นคนหลีกเลี่ยงหนีความเป็นจริงของชีวิตที่เกิดขึ้นแต่มันก็จะมีวิธีการบอกกล่าวอยู่

อย่างไรบางครั้งมีผู้บริจาคเข้ามาเยี่ยมเยียนครอบครัวโสสะ เราจะต้องขอความร่วมมือว่า ไม่ถามในเรื่องภูมิหลังของเด็ก ไม่ถามชื่อ - นามสกุลจริง และอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ

งานทุกอย่างย่อมมีปัญหาเกิดขึ้น แต่สิ่งที่ทำให้ดิฉันผ่านปัญหาต่างๆ ไปได้ ต้องบอกว่าเป็นเพราะเด็กอีกนั่นแหละค่ะ บางคนเราเห็นเขา มาตั้งแต่แบเบาะ จนเรียนจบ ออกไปอยู่ข้างนอกร่วมกับสังคมได้ หรือบางคนเรียนไม่จบแต่เขาก็เอาตัวเองรอดไม่เป็นภาระให้กับใคร มีเด็กบางคนทีกลับมาเยี่ยมครอบครัวโสสะ เขาไม่มีอะไรมาก มีแค่น้ำแก้วเดียวถือมาให้ เท่านี้เราก็ตีใจและภูมิใจกับเขาแล้ว เพราะใจเราไม่ได้ต้องการอะไรจากพวกเขาอยู่แล้ว

การทำงานคือการช่วยเหลือตัวเองก่อนอื่นใด แต่สิ่งที่ตามมานั้นดิฉันคิดว่ามันมีคุณค่ามากกว่าทำอะไรให้แค่ตัวเอง เราได้มีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ แม้ว่างานของเราอาจจะดูเป็นงานเล็กๆ ไม่น่าสนใจในสายตาคนอื่น และเมื่อไรที่เราทำงานด้วยใจที่รัก มุ่งมั่น เอาใจใส่ เราก็คือสุขค่ะ

อนุภาพแห่งคำว่า “พอ”

ความหมายของคำว่า “พอ” นั้นเรียบง่ายนัก คือ เท่าที่จำเป็น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยไป ตามสมควร เมื่อใดก็ตามที่คำว่า “พอ” ผสมเข้ากับคำอื่น ความหมายกลับซับซ้อนและจัดสรรให้ความพอนั้น หลากหลาย และมีขอบเขตยิ่งขึ้น พอดี คือ ดีเท่าที่ต้องการ พอสมควร คือ มีเท่าที่ต้องการ คุณปณณช รักษ์อยู่ อาชีพมัคคุเทศก์ หนึ่งในผู้บริจาคแบบต่อเนื่องรายเดือนผ่านบัตรเครดิต คืออีกผู้หนึ่งที่ช่วยนิยามอีกรูปแบบความหมายของคำว่าพอให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

“มีโอกาสดำเนินงานเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ มาประชาสัมพันธ์ให้รู้จัก ฟังแล้วรู้สึก สงสารเด็กๆ คือพวกเขาทำพำนัก ขาดแคลนทุนการศึกษา และต้องทานอาหาร เลยอดสิ้นใจบริจาคผ่านบัตรเครดิตทุกเดือน เพราะถ้าต้องไปธนาคารทุกเดือนคงไม่สะดวก บริจาคเดือนละ 500 บาท คือเงินจำนวนนี้ไม่ได้ทำให้เรารวยขึ้นหรือจนลง แต่เด็กๆ ยังมีกำลังใจ ก็ช่วยเหลือเด็กๆ ไป พอได้เห็นวารสารที่ทางมูลนิธิส่งมา บางทีก็ไม่ได้อ่านค่ะ แต่เห็นรูปเด็กๆ เค้ายังมีรอยยิ้ม เห็นเด็กๆ มีคุณแม่ใส่สะคอบดูแล ก็รู้สึกดีค่ะ ที่ยังมีคนแบบคุณแม่ใส่สะคอบที่เสียสละอุทิศตัวเองเพื่อเด็กๆ”

คุณปณณช รักษ์อยู่ และคุณพอ

เท่านี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับกำลังใจในการดำเนินชีวิตของเด็กๆ แค่เพียงหนึ่งคนที่ใส่ใจ เมตตาและมอบโอกาสให้อีกครั้ง การได้รับรู้ว่ายังมีคนที่เป็นห่วงนั้น ถึงแม้จะไม่รู้จักกัน แต่ความรู้สึกที่รับรู้ได้นั้น ช่างวิเศษและมีคุณค่าเหลือเกิน 🙏

ความสำเร็จ ลูกโสส:

อรริสา รักษ์ไทย
อาชีพ พยาบาล

ร.ต.อ. มานะ นามเนียม
อาชีพ ตำรวจ

ไกรสร ทองวิสุทธิ
อาชีพ ชาวสวน

ขวัญ จันทรวงศา
อาชีพ เชฟ

ลลิตา ทองเมือง
อาชีพ ครุฑาฏศิลป์

“จดหมาย ต่อลมหายใจ” หรือ จดหมาย ต่อชีวิต

“จดหมายที่ส่งไปถึงผู้คนมากมาย เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่า จะมีสักกี่ฉบับที่ถูกเปิดอ่าน และตอบรับ คุณกวิน โศภิษฐ์พงศธร ผู้อำนวยการฝ่ายขายของบริษัท DHL หนึ่งในผู้บริจาคต่อเนื่อง แบบดัดบัตรเครดิตรายเดือน ซึ่งสนับสนุนเรามาต่อเนื่องยาวนานเกือบ 6 ปี”

Q: คุณกวินรู้จักมูลนิธิเด็กโสสในพระบรมราชูปถัมภ์ได้อย่างไรคะ

A: ผมรู้จักมูลนิธิฯ จากจดหมายครับ พอดีมีจดหมายส่งมาที่บ้าน ผมเปิดดูก็เห็นเป็นจดหมายประชาสัมพันธ์มูลนิธิฯ ผมเลยถามคนที่บ้านว่ารู้จักไหม เขาก็ตอบว่า “รู้จักมูลนิธิเด็กโสสฯ” ผมเลยอ่านตัวเอกสารที่ส่งมาให้

Q: แล้วเหตุผลอะไรที่ทำให้คุณกวินเลือกที่จะสนับสนุนมูลนิธิเด็กโสสฯ ค่ะ

A: ผมชอบวิธีการเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กครับ ผมเชื่อว่าคนทุกคนมีความสามารถ แต่โอกาสที่ได้รับแตกต่างกัน อีกอย่างผมอยากคืนอะไรให้กับสังคมบ้าง ถึงแม้จะเล็กน้อยก็ยังดีมันช่วยทำให้สังคมน่าอยู่

คุณกวิน โศภิษฐ์พงศธร (ยืนซ้าย)

มากขึ้นครับ และมีหนึ่งสิ่งที่ทำให้ผมชอบมูลนิธิเด็กโสสฯ มาก คือ ไม่ค่อยส่งของที่ระลึกกับวารสารมาบ่อยๆ ผมชอบมากเลยนะ เพราะทำให้เห็นว่าเงินบริจาคถูกนำไปจัดสรรให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็กจริง ก็เลยสนับสนุนต่อไปครับ

คุณกวินหนึ่งในผู้มอบโอกาสให้กับน้องๆ เสมอมา โอกาสในการมีชีวิตและครอบครัวที่ดีอีกครั้ง โอกาสในการเลือกอนาคตที่ดีให้แก่ตนเอง และที่สำคัญที่สุดโอกาสที่จะให้น้องๆ ได้ทำสิ่งดีๆ กลับคืนสู่สังคม 🙏

ธีรจันท์ ลภัสเกียรติสุกุล
นักธุรกิจ สาขาสาขาโรง ธนาคารกรุงไทย

ณิชาดา กุศลนาทิตมา
อาสาฬห์ พยาบาล

สุนันท์ ปานเถื่อน
อาสาฬห์ เจ้าของกิจการ

อมรรัตน์ พาพานทาง
อาสาฬห์ พนักงานบริษัท

นี่เป็นตัวอย่างความสำเร็จ
ของลูกโสส: จาก 500 คน
ที่ออกไปอยู่ร่วมกับสังคม

“ขอขอบคุณที่ทำให้หนูมี
 ใจรักที่เปี่ยมสุข
 อีกครั้งหนึ่ง”

สารจากกรรมการอำนวยการ

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ฯ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา 46 ปี มีเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวโสสะ จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถประกอบอาชีพและเลี้ยงดูตัวเองได้แล้วกว่า 500 คน ทุกวันนี้ยังมีเด็กอีกกว่า 700 คนที่อยู่ในการเลี้ยงดูของครอบครัวโสสะในหมู่บ้านเด็กโสสะทั้ง 5 แห่งทั่วประเทศได้แก่ หมู่บ้านบางปู สมุทรปราการ, หาดใหญ่ สงขลา, หนองคาย, เชียงราย และภูเก็ต

การดูแลชีวิตของเด็กแต่ละคนในมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ นั้น ต้องใช้ความพยายาม อีกทั้งความเอาใจใส่อย่างมาก เพื่อให้ชีวิตน้อยๆ ได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

ที่มีคุณภาพ สามารถยืนหยัดด้วยลำแข้งตนเองได้ ไม่เป็นภาระกับสังคม และยังสามารถเป็นกำลังร่วมพัฒนาสังคมที่เราอยู่นี้ให้ดียิ่งขึ้นด้วย

กระผมขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เมตตาร่วมเลี้ยงดูเด็กๆ โสสะอย่างต่อเนื่องเสมอมา วารสารที่ท่านได้รับฉบับนี้ยังคงนำเสนอเรื่องราวชีวิตในหมู่บ้านโสสะที่เปี่ยมด้วยความรักและความอบอุ่น หวังว่าท่านจะได้อ่านเรื่องราวที่น่าประทับใจนี้และรู้สึกอึดอัดความสุขที่ท่านได้มอบอนาคตและชีวิตใหม่ให้กับเด็กๆ หลายร้อยชีวิตที่ครั้งหนึ่งต้องสูญเสียพ่อแม่ ขาดญาติมิตร ไร้ที่พึ่งพิง ให้ได้กลับมา มีโอกาสที่สองของชีวิตที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ “พร้อม” และ “เต็ม” ทั้งกาย ใจ สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะให้ความเมตตาช่วยเหลือ คอยเป็นกำลัง เป็นแสงสว่างให้ลูกๆ โสสะในเส้นทางชีวิตของเขาต่อไป ทุกท่านเปรียบเสมือน “ญาติ” ที่จะนำพาพวกเขาไปถึงฝั่งฝันได้มีอนาคตที่สดใสและเป็นคนดีสู่สังคมไทยต่อไปครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายธนา เตรีตณชัย

เลขาธิการ/กรรมการอำนวยการ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
 ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ ประจำทุกหกเดือน
 ฉบับที่ 14 / พฤษภาคม 2560

จัดทำโดย: แผนกพัฒนาทุนและการสื่อสาร

18 หมู่ 3 ซอยเทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthailand.org

Facebook : www.facebook.com/SOSThailand

สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ. 2560

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ จัดกิจกรรมออกบูธประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ อาทิ ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงานและย่านธุรกิจ ทั้งกรุงเทพมหานครฯ และต่างจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเชิญชวนผู้ที่มีจิตเมตตาต่อเด็กฯ กำฟ้า ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยบริจาคผ่านการตัดบัตรเครดิต ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่สะดวกและท่านสามารถสังเกต เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ จะสวมเสื้อที่มีโลโก้ และบัตรประจำตัวพร้อมชื่อเพื่ออ้างอิง หากพบเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิฯ ท่านสามารถแวะเข้าไปสอบถามข้อมูลเพื่อบริจาคหรือทักทายให้กำลังใจน้องๆ กันได้เลยค่ะ

